

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (шести състав)

6 юни 2019 година*

„Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Член 66 — Приложно поле *ratione temporis* — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Приложно поле *ratione materiae* — Граждански и търговски дела — Член 1, параграф 1 и параграф 2, буква а) — Изключени области — Имуществени права, произтичащи от брачни правоотношения — Член 54 — Искане за издаване на удостоверение, удостоверяващо, че решението, постановено от съда по произход, е изпълняемо — Съдебно решение относно вземане, произтичащо от прекратяването на режим на имуществени отношения от връзка на фактическо съжителство“

По дело C-361/18

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Szekszárdi Járásbíróság (Районен съд Szekszárd, Унгария) с акт от 16 май 2018 г., постъпил в Съда на 5 юни 2018 г., в рамките на производство по дело

Ágnes Weil

срещу

Géza Gulácsi,

СЪДЪТ (шести състав),

състоящ се от: С. Toader (докладчик), председател на състава, А. Rosas и М. Safjan, съдии,

генерален адвокат: М. Bobek,

секретар: А. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

- за унгарското правителство, от М. Z. Fehér, в качеството на представител,
- за чешкото правителство, от М. Smolek и J. Vlácil, в качеството на представители,
- за полското правителство, от В. Majczyna, в качеството на представител,
- за Европейската комисия, от М. Heller и А. Tokár, в качеството на представители,

* Език на производството: унгарски.

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 1, параграф 1 и параграф 2, буква а), както и на член 53 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 351, 2012 г., стр. 1).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между г-жа Ágnes Weil, с местопребиваване в Унгария, и г-н Géza Gulácsi, с местопребиваване в Обединеното кралство, относно издаването на удостоверение, предвидено в член 53 от Регламент (ЕС) № 1215/2012, за целите на изпълнението на окончателно решение, постановено срещу последния.

Правна уредба

Правото на Съюза

Регламент (ЕО) № 44/2001

- 3 Съображения 16—18 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, 2001 г., стр. 1) гласят:

„(16) Взаимното доверие в упражняването на правосъдие в Общността оправдава съдебни решения, които са постановени в държава членка, да бъдат автоматично признавани без нуждата от някаква процедура, освен в случаите на оспорване.

(17) По силата на същия принцип на взаимно доверие трябва да бъде ефективна и бърза процедурата за превръщането на едно съдебно решение, което е постановено в една държава членка, в изпълняемо в друга. За тази цел декларацията, че едно съдебно решение е изпълняемо, трябва да бъде издавана на практика автоматично след изцяло формална проверка на представените документи, без съдът да има възможност да повдига по свой почин някое от основанията за неизпълняемост, които са установени по силата на настоящия регламент.

(18) При все това зачитането на правото на защита означава, че ответникът трябва да има възможност да обжалва в състезателна процедура декларацията за изпълняемост, ако той смята, че е налице някое от основанията за неизпълняемост. Трябва да е налице процедура по обжалване и по отношение на ищеца, когато искането му за декларация за изпълняемост е отхвърлено“.

- 4 Член 1 от този регламент предвижда:

„1. Настоящият регламент се прилага по граждански и търговски дела, независимо от естеството на съда или правораздавателния орган. Той не обхваща, по-специално, данъчни, митнически или административни дела.

2. Настоящият регламент не се прилага по отношение на:

а) гражданското състояние, правоспособността и дееспособността на физическите лица, имуществените права, произтичащи от брачни правоотношения, завещания и наследяване;

[...]“.

5 Съгласно член 53 от посочения регламент:

„1. [С]трана[та], която иска признаване или подава молба за [издаване на] декларация за изпълняемост, представя копие от съдебното решение, което отговаря на необходимите условия за установяване на автентичността му.

2. Страна, която подава молба за декларация за изпълняемост, също така представя сертификата, указан в член 54, без да се засяга член 55“.

6 Член 54 от същия регламент предвижда:

„Съдът или компетентният орган на държава членка, където е постановено съдебно решение, издава по искане на всяка заинтересувана страна сертификат съгласно стандартния формуляр, указан в приложение V към настоящия регламент“.

7 Член 55, параграф 1 от Регламент № 44/2001 гласи:

„Ако сертификатът, [посочен] в член 54, не бъде представен, съдът или компетентният орган може да укаже срок за представянето му или да приеме равнозначен документ или, ако счита, че разполага с достатъчна информация преди това, може да не изиска представянето му“.

Регламент № 1215/2012

8 Член 1 от Регламент № 1215/2012 предвижда:

„1. Настоящият регламент се прилага по граждански и търговски дела, независимо от естеството на съда или правораздавателния орган. Той не обхваща, по-специално, данъчни, митнически или административни дела, нито отговорността на държавата за действия или бездействия при упражняването на държавна власт (*acta iure imperii*).

2. Настоящият регламент не се прилага по отношение на:

а) гражданското състояние, правоспособността и дееспособността на физически лица, имуществени права, произтичащи от брачни правоотношения или от отношения, които съгласно приложимото към тях право имат последици, сходни на тези, произтичащи от брак;

[...]“.

9 Член 66 от този регламент предвижда:

„1. Настоящият регламент се прилага само по отношение на съдебни производства, образувани по отношение на автентични актове, формално съставени или вписани и по отношение на съдебни спогодби, одобрени или сключени на или след 10 януари 2015 г.

2. Независимо от член 80, разпоредбите на Регламент (ЕО) № 44/2001 продължават да се прилагат към съдебни решения, постановени в рамките на образувани съдебни производства, към автентични актове, формално съставени или вписани, и съдебни спогодби, одобрени или сключени преди 10 януари 2015 г., включени в приложното поле на посочения регламент“.

Унгарското право

Закон за принудителното съдебно изпълнение

- 10 Член 31/С, параграф 1, буква g) от bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Закон № LIII от 1994 г. за принудителното съдебно изпълнение) гласи:

„След подадена молба съдът, който е разгледал делото като първа инстанция [...], издава удостоверението, предвидено в член 53 от Регламент № 1215/2012, като използва модела за формуляр, установен в приложение I към този регламент“.

Гражданският кодекс

- 11 Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Закон № IV от 1959 г., с който се приема Гражданският кодекс) в редакцията му, приложима към датата на постановяване на решението, чието изпълнение се иска (наричан по-нататък „Гражданският кодекс“), гласи следното в параграфи 1 и 2 на член 578/G, фигуриращ в точка 3, озаглавена „Имуществени отношения на лицата, които живеят в едно и също домакинство“, от глава XLVI на част IV от този кодекс, която носи заглавието „Право на задълженията“:

„1. По време на фактическото съпружеско съжителство между партньорите възниква обща собственост в зависимост от участието им в придобитото по време на съжителството. Когато това съотношение не може да бъде установено, се приема, че приносът им е еднакъв. Извършената в домакинството работа се смята за принос в придобитото по време на съжителството.

2. Тези разпоредби се прилагат и към имуществените отношения на други роднини, които живеят в едно и също домакинство, с изключение на съпрузите и партньорите в регистрирано фактическо съжителство“.

- 12 Член 685/А от Гражданския кодекс, който се намира в част VI от този кодекс, озаглавен „Заклучителни разпоредби“, гласи:

„Фактическо съпружеско съжителство е налице между две лица, които живеят заедно (в общност на живота) в емоционална и икономическа връзка, без да се сключили граждански брак, нито да са регистрирали съвместното си съжителство, когато нито едно от тях не е сключило брак, нито пък се намира в регистрирано фактическо съжителство или във фактическо съжителство с друго лице, и не са роднини по права линия, нито братя или еднокръвни или едноутробни братя“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 13 В периода от февруари 2002 г. до октомври 2006 г. г-жа Weil и г-н Gulácsi са живеели съвместно в нерегистрирано фактическо съпружеско съжителство по смисъла на член 685/А от Гражданския кодекс.

- 14 С решение на Szekszárdi Városi Bíróság (районен съд Szekszárd, Унгария), станало окончателно и изпълняемо на 23 април 2009 г., г-н Gulácsi е осъден да заплати на г-жа Weil сумата от 665 133 унгарски форинта (HUF) (около 2060 EUR) заедно със съответните лихви за забава, поради прекратяването на режима на имуществени отношения, произтичащ от връзката им на партньори във фактическо съпружеско съжителство.
- 15 За да събере това вземане, г-жа Weil започва производство по принудително изпълнение в Унгария срещу г-н Gulácsi, което приключва без резултат, поради това че същият няма имуществени активи.
- 16 Като узнава, че от 2006 г. г-н Gulácsi живее в Обединеното кралство, където получава редовни приходи, на 22 ноември 2017 г. г-жа Weil подава до Szekszárdi Járásbíróság (Окръжен съд Szekszárd, Унгария) — съда, постановил решението от 23 април 2009 г. — искане за издаване на удостоверение по член 53 от Регламент № 1215/2012, за целите на изпълнението на това решение.
- 17 Сезирана с това искане, запитващата юрисдикция изпитва съмнения, на първо място, относно възможността да провери, при издаване на удостоверението, предвидено в член 53 от Регламент № 1215/2012, дали искът, довел до решението от 23 април 2009 г., попада в приложното поле на този регламент.
- 18 В това отношение тя изтъква, че премахването на екзекватурата с Регламент № 1215/2012 означава, че съдът на сезираната държава членка може да извършва само формална проверка на искането за изпълнение. Вследствие на това, ако съдът на държавата членка по произход е длъжен да издаде автоматично удостоверението по член 53 от Регламент № 1215/2012, би имало риск дела, изключени от приложното поле на този регламент, да бъдат подчинени на въведения с него режим на изпълнение, тъй като основанията за отказ на изпълнение са ограничително предвидени в посочения регламент.
- 19 В хипотезата, при която издаването на удостоверението по член 53 от Регламент № 1215/2012 не е автоматично, запитващата юрисдикция не е наясно, на второ място, дали режимът на имуществени отношения, произтичащ от връзка на партньори във фактическо съпружеско съжителство, се счита за гражданско или търговско дело по смисъла на член 1, параграф 1 от този регламент, или е сред областите, изключени от приложното поле на същия, по-конкретно сред режимите на имуществени отношения във връзки, за които според приложимия за тях закон се счита, че имат (правни) последици, сходни на тези, произтичащи от брак, по смисъла на член 1, параграф 2, буква а) от посочения регламент.
- 20 В това отношение тази юрисдикция изтъква, че според член 578/G, параграф 1 от Гражданския кодекс имуществените отношения между партньорите в нерегистрирано фактическо съжителство са част от правото на задълженията.
- 21 Посочената юрисдикция подчертава също така, че в член 1, параграф 2, буква а) от Регламент № 1215/2012 на унгарски език, за разлика от текста на тази разпоредба на други езици, изразът „имат последици, сходни на тези, произтичащи от брак“ е преведен с „имат правни последици, сходни на тези, произтичащи от брак“. Поради това тя си задава въпроса дали трябва да се придаде по-голямо значение на съдържанието на нерегистрирано фактическо съжителство, или на правните последици на същото. В това отношение запитващата юрисдикция уточнява, че от гледна точка на съдържанието няма съществена разлика между нерегистрирано фактическо съжителство и брак, тъй като и двете се основават на емоционална и икономическа общност. От правна гледна точка обаче унгарското право урежда по различен начин двете форми на общност на живота, в частност що се отнася до подялбата на общите вещи, задължението за

издръжка, ползването на жилището и наследяването. Съществени разлики между съпрузите и партньорите в нерегистрирано фактическо съжителство обаче няма, що се отнася до социалните обезщетения, данъчните отстъпки за семейства и жилищните помощи за семейства.

22 При тези обстоятелства Szekszárdi Járásbíróság (Окръжен съд Szekszárd) решава да спре производството и да отправи до Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Трябва ли член 53 от Регламент [...] № 1215/2012 да се тълкува в смисъл, че ако една от страните поиска, съдът на държавата членка, който е постановил решението, трябва да издаде автоматично удостоверение относно решението, без да разглежда дали [делото] попада в приложното поле на Регламент [...] № 1215/2012?

2) При отрицателен отговор на първия преюдициален въпрос, трябва ли член 1, параграф 2, буква а) от Регламент [...] № 1215/2012 да се тълкува в смисъл, че иск за връщане, предявен между партньори в нерегистрирано фактическо съжителство, попада в отношения, които имат (правни) последици, сходни на тези, произтичащи от брак?“.

По преюдициалните въпроси

По приложимия регламент

23 Запитващата юрисдикция формулира въпросите си с оглед на Регламент № 1215/2012, като взема предвид датата, на която е подадено искането за издаване на удостоверение, а именно 22 ноември 2017 г.

24 В това отношение следва да се припомни, че както е видно от член 66 от Регламент № 1215/2012, същият се прилага по-специално за съдебни производства, образувани след 10 януари 2015 г., като Регламент № 44/2001 продължава да се прилага за съдебни решения, постановени в съдебни производства, образувани преди 10 януари 2015 г. Така, за да се определи приложимият *ratione temporis* регламент, като отправна точка следва да се приеме датата на подаване на иска, довел до решението, чието изпълнение се иска, а не по-късна дата като датата на искането за издаване на удостоверение, удостоверяващо изпълняемостта на това решение.

25 В делото по главното производство решението, по отношение на което е поискано издаването на удостоверение, удостоверяващо изпълняемостта на същото, е постановено на 23 април 2009 г. Следователно искът, довел до посоченото решение, очевидно също е предявен преди релевантната за прилагането на Регламент № 1215/2012 дата, т.е. 10 януари 2015 г. При това положение трябва да се констатира, както правят унгарското правителство и Европейската комисия, че в конкретния случай приложим *ratione temporis* е Регламент № 44/2001.

26 Същевременно, както следва от постоянната практика на Съда, обстоятелството, че националната юрисдикция формално се е позовала в акта за преюдициално запитване на някои разпоредби от Регламент № 1215/2012, не е пречка Съдът да даде на тази юрисдикция всички насоки за тълкуване, които могат да бъдат полезни за решаване на делото, с което е сезирана, независимо дали тя е посочила съответните разпоредби във въпросите си (вж. в този смисъл решения от 29 септември 2016 г., *Essent Belgium*, C-492/14, EU:C:2016:732, т. 43, както и от 7 юни 2018 г., *Inter-Environnement Bruxelles* и др., C-671/16, EU:C:2018:403, т. 29 и цитираната съдебна практика).

По първия въпрос

- 27 Предвид изложените в точки 23—26 от настоящото решение съображения първият въпрос следва да се схваща като целящ по същество да се установи дали член 54 от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че съд на държава членка, сезиран с искане за издаване на удостоверение, удостоверяващо, че решение, постановено от съда по произход, е изпълняемо, трябва да провери дали спорът попада в приложното поле на този регламент, или е длъжен да издаде автоматично това удостоверение.
- 28 В самото начало трябва да се отбележи, че всички страни, представили становища по настоящото дело, признават на съда в положение като разглежданото по главното производство правомощието да провери дали спорът, довел до решението, по отношение на което е поискано издаване на удостоверението за изпълняемост, попада в приложното поле на нормативния акт, който предвижда издаването на такова удостоверение, независимо дали става въпрос за Регламент № 44/2001 или за Регламент № 1215/2012.
- 29 В това отношение следва да се припомни, че както е видно от практиката на Съда, установеният с Регламент № 44/2001 режим на признаване и изпълнение се основава на взаимно доверие в упражняването на правосъдие в рамките на Европейския съюз. Това доверие налага съдебните решения, постановени в дадена държава членка, не само да бъдат автоматично признавани в друга държава членка, но и производството, по което се обявяват за изпълняеми в последната държава, да бъде ефективно и бързо (вж. решение от 13 октомври 2011 г., *Prism Investments*, C-139/10, EU:C:2011:653, т. 27).
- 30 Съгласно текста на съображение 17 от посочения регламент в това производство трябва да се направи само формална проверка на документите, необходими, за да се издаде декларация за изпълняемост в държавата членка, където се иска признаване (решение от 13 октомври 2011 г., *Prism Investments*, C-139/10, EU:C:2011:653, т. 28).
- 31 За тази цел съгласно член 53 от Регламент № 44/2001 страната, която подава молба за издаване на декларация за изпълняемост на решение, трябва да представи както копие от съдебното решение, което отговаря на необходимите условия за установяване на автентичността му, така и сертификата по член 54 от този регламент, издаден от органите на държавата членка по произход (вж. в този смисъл решение от 13 октомври 2011 г., *Prism Investments*, C-139/10, EU:C:2011:653, т. 29).
- 32 Следователно отредената на сертификата по член 54 от Регламент № 44/2001 функция се състои в улесняване на издаването на декларацията за изпълняемост на решението, постановено в държавата членка по произход, което прави издаването му почти автоматично, както изрично се указва в съображение 17 от този регламент (вж. в този смисъл решение от 6 септември 2012 г., *Trade Agency*, C-619/10, EU:C:2012:531, т. 41).
- 33 От тази съдебна практика произтича, че необходимостта да се осигури бързо изпълнение на съдебните решения, като в същото време се запази правната сигурност, на която почива взаимното доверие в правораздаването в рамките на Съюза, обосновава — особено в положение като това по главното производство, в което съдът, постановил подлежащото на изпълнение решение, при приемането на същото не се е произнесъл по приложимостта на Регламент № 44/2001 — съдът, сезиран с искането за издаване на посоченото удостоверение, да провери на този етап дали спорът попада в приложното поле на този регламент.
- 34 Обстоятелството, че според член 55 от посочения регламент издаването на такова удостоверение за целите на изпълнението на решение не е задължително, не може да постави под въпрос задължението на сезиран с искане за издаването му съд да провери дали спорът, по който е постановено решението, попада в приложното поле на Регламент № 44/2001.

- 35 В подкрепа на този извод е фактът, че производството по изпълнение съгласно Регламент № 44/2001 възпрепятства, както и изпълнението съгласно Регламент № 1215/2012, всеки последващ контрол от страна на съд на сезираната държава членка по въпроса дали искът, довел до решението, чието изпълнение е поискано, попада в приложното поле на Регламент № 44/2001, тъй като основанията за обжалване на декларацията относно изпълнителната сила на това решение са ограничително предвидени в този регламент.
- 36 Впрочем трябва да се отбележи и че когато съдът проверява дали е компетентен да издаде удостоверение по член 54 от Регламент № 44/2001, действията му се явяват продължение на предходното съдебно производство, като гарантира пълната ефективност на последното и провежда производство с правораздавателен характер, поради което националният съд, сезиран в такова производство, може да отправи до Съда преюдициален въпрос (вж. по аналогия решение от 28 февруари 2019 г., *Gradbeništvo Korana*, C-579/17, EU:C:2019:162, т. 39 и 41).
- 37 С оглед на тези съображения на първия въпрос следва да се отговори, че член 54 от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че съд на държава членка, сезиран с искане за издаване на удостоверение, удостоверяващо, че решение, постановено от съда по произход, е изпълняемо, трябва — в положение като разглежданото по главното производство, в което съдът, постановил подлежащото на изпълнение решение, при приемането на същото не се е произнесъл по приложимостта на този регламент — да провери дали спорът попада в приложното поле на посочения регламент.

По втория въпрос

- 38 Предвид уточненията, направени в точки 23—26 от настоящото решение, вторият въпрос следва да се схваща като целящ да се установи дали член 1, параграф 1 и параграф 2, буква а) от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че иск като разглеждания по главното производство, който има за предмет искане за прекратяване на имуществените отношения, произтичащи от нерегистрирано фактическо съжителство, попада в обхвата на понятието „граждански и търговски дела“ по смисъла на този параграф 1 и при това положение попада в материалното приложно поле на този регламент.
- 39 В самото начало следва да се отбележи, че член 1, параграф 2, буква а) от Регламент № 44/2001 изключва от приложното поле на този регламент имуществените права, произтичащи от брачни правоотношения. Разширяването на това изключване и към режимите на имуществени отношения във връзки, за които според приложимия за тях закон се счита, че имат последици, сходни на тези, произтичащи от брак, е въведено едва с Регламент № 1215/2012.
- 40 Трябва да се припомни и че тъй като Регламент № 44/2001 заменя Конвенцията от 27 септември 1968 г. относно компетентността и изпълнението на съдебните решения по граждански и търговски дела (ОВ L 299, 1972 г., стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 10, стр. 3, наричана по-нататък „Брюкселската конвенция“), направеното от Съда тълкуване, що се отнася до разпоредбите на тази конвенция, важи и за разпоредбите на този регламент, когато разпоредбите на тези два акта от правото на Съюза могат да се квалифицират като еквивалентни (решение от 16 юни 2016 г., *Universal Music International Holding*, C-12/15, EU:C:2016:449, т. 22 и цитираната съдебна практика).
- 41 Както е видно от практиката на Съда по член 1, алинея 2, точка 1 от посочената конвенция, чийто текст съответства на този на член 1, параграф 2, буква а) от Регламент № 44/2001, въпреки че — както бе припомнено в точка 40 от настоящото решение, направеното от Съда тълкуване на първата от тези разпоредби важи и за втората, понятието „имуществените права,

произтичащи от брачни правоотношения“ визира имуществените отношения, произтичащи пряко от съпругеската връзка или от прекратяването на същата (вж. в този смисъл решение от 27 март 1979 г., *De Cavel*, 143/78, EU:C:1979:83, т. 7).

- 42 Тъй като, както е видно от акта за преюдициално запитване, страните по главното производство не са били обвързани от съпругеска връзка, имуществените отношения, произтичащи от тяхното фактическо съжителство, не могат да бъдат квалифицирани като „имуществени права, произтичащи от брачни правоотношения“ по смисъла на член 1, параграф 2, буква а) от Регламент № 44/2001.
- 43 В това отношение трябва да се припомни, че изключването, съдържащо се в член 1, параграф 2, буква а) от Регламент № 44/2001, представлява изключение, което, като такова, трябва да се тълкува стриктно. Всъщност с оглед и на целта на Регламент № 44/2001, а именно поддържане и развитие на пространство на свобода, сигурност и правосъдие чрез благоприятстване на свободното движение на съдебни решения, Съдът вече е постановил, че изключването от приложното поле на посочения регламент представлява изключение и като всяко изключение трябва да се тълкува стриктно (вж. в този смисъл решение от 23 октомври 2014 г., *flyLAL-Lithuanian Airlines*, C-302/13, EU:C:2014:2319, т. 27).
- 44 Впрочем тълкуване на понятието „имуществени права, произтичащи от брачни правоотношения“ по смисъла на член 1, параграф 2, буква а) от Регламент № 44/2001, според което фактическо съжителство като разглежданото по главното производство не попада в обхвата на посочената разпоредба, се подкрепя от законодателното изменение, направено в последното изключване с Регламент № 1215/2012. Както бе отбелязано в точка 39 от настоящото решение, посоченото изключване е разширено с последния регламент отвъд режимите на имуществени отношения, произтичащи от брачни правоотношения, и то само що се отнася до връзките, за които се счита, че са сходни на брак. Така, за да не бъде напълно обезсмислено последното изменение, член 1, параграф 2, буква а) от Регламент № 44/2001 не може да се тълкува като приложим към фактическо съжителство като това в конкретния случай.
- 45 Предвид тези съображения на втория въпрос следва да се отговори, че член 1, параграф 1 и параграф 2, буква а) от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че иск като разглеждания по главното производство, който има за предмет искане за прекратяване на имуществените отношения, произтичащи от нерегистрирано фактическо съжителство, попада в обхвата на понятието „граждански и търговски дела“ по смисъла на този параграф 1 и при това положение попада в материалното приложно поле на този регламент.

По съдебните разноски

- 46 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (шести състав) реши:

- 1) Член 54 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че съд на държава членка, сезиран с искане за издаване на удостоверение, удостоверяващо, че решение, постановено от съда по произход, е изпълняемо, трябва — в положение като разглежданото по главното**

производство, в което съдът, постановил подлежащото на изпълнение решение, при приемането на същото не се е произнесъл по приложимостта на този регламент — да провери дали спорът попада в приложното поле на посочения регламент.

- 2) **Член 1, параграф 1 и параграф 2, буква а) от Регламент № 44/2001 трябва да се тълкува в смисъл, че иск като разглеждания по главното производство, който има за предмет искане за прекратяване на имуществените отношения, произтичащи от нерегистрирано фактическо съжителство, попада в обхвата на понятието „граждански и търговски дела“ по смисъла на този параграф 1 и при това положение попада в материалното приложно поле на този регламент.**

Подписи